

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در ابتداء: لیبراسیون نیوز
منتشر شده در مانته‌ریویو
نویسنده: تینا لاندیس*
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۲۷ می ۲۰۲۵

دروغهای جنگ سرد جدید را باور نکنید، چین در حال رهبری جهان در راه های حل اقلیمی است

*- تینا لاندیس، نویسنده کتاب «را محل های اقلیمی فراتر از سرمایه‌داری» است.

چین در زمان انقلاب سال ۱۹۴۹، عمدتاً جامعه‌ای کشاورزی با فقر گسترده، قحطی و کمبود زیرساخت‌ها بود. توسعه سریع طی چندین دهه، منجر به افزایش چشمگیر آلودگی در چین شد. رسانه‌های جریان اصلی امریکا هرگز به برون‌سپاری تولید و به تبع آن برون‌سپاری آلودگی به چین نمی‌پردازند. بندرت پیش می‌آید که انتشار گازهای گلخانه‌ای بر اساس محل تولید کالاها در مقابل محل مصرف آنها، یا اندازه جمعیت یک کشور نسبت به سطح انتشار گازهای گلخانه‌ای محاسبه شود. اگر یک عکس فوری از انتشار گازهای گلخانه‌ای امروز

بگیرید و جمعیت و مصرف کالاها را نادیده بگیرید، چین بالاترین میزان انتشار کربن را دارد و آمریکا در رتبه دوم قرار می‌گیرد. اما چین ۳۰ درصد از کالاهای جهان را تولید می‌کند و ۱۷.۷ درصد از جمعیت جهان را به خود اختصاص می‌دهد، در حالی که آمریکا بزرگترین مصرف‌کننده کالاهای چینی در سطح جهان است و ۴.۳ درصد از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد.

وقتی به انتشار گازهای گلخانه‌ای سرانه هر کشور و همچنین انتشار گازهای گلخانه‌ای مبتنی بر مصرف سرانه نگاه می‌کنید، آمریکا مسؤول سهم بسیار بزرگتری از انتشار جهانی گازهای گلخانه‌ای نسبت به چین است. انتشار گازهای گلخانه‌ای آمریکا بر اساس اندازه جمعیت تقریباً دو برابر چین به ازای هر نفر است، در حالی که انتشار گازهای گلخانه‌ای مبتنی بر مصرف آن به ازای هر نفر حدود دو و نیم برابر بیشتر است. بنابراین هر بار که آمریکا چین را به خاطر بحران اقلیمی مقصر می‌داند، باید سیستم جهانی تولید و مصرف کالاها را در نظر بگیریم.

کاهش انتشار و گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر

از آنجایی که چین توسط حزب کمونیست با یک اقتصاد متمرکز و برنامه‌ریزی شده اداره می‌شود، آن‌ها توانسته‌اند تمرکز خود را برای رسیدگی به تأثیرات صنعتی‌سازی بر کیفیت هوا و آب و سلامت اکولوژیک تغییر دهند. از دهه ۱۹۹۰، حزب کمونیست چین نیاز مبرم به همسوئی پایداری اکولوژیک با اهداف توسعه را درک کرد. در سال ۲۰۰۳، هو جینتاو، رئیس‌جمهور وقت چین، مفهوم «چشم‌انداز علمی توسعه» و «هماهنگی بین انسان و طبیعت و اصل ساخت و اشتراک جامعه‌ای سوسیالیستی هماهنگ توسط همه مردم» را مطرح کرد که در سال ۲۰۰۷ در هفدهمین کنگره حزب کمونیست چین تصویب شد. از آن زمان، بیش از ۱۰۰ پروژه در مقیاس بزرگ به دلیل تأثیرات اکولوژیک ناشی از فرآیند ارزیابی تأثیرات زیست‌محیطی وزارت حفاظت از محیط زیست متوقف شده‌اند.

در سال ۲۰۱۲، تحت رهبری دبیر کل شی جین‌پینگ، حزب کمونیست چین رسماً هدف ساخت یک تمدن اکولوژیک را در قانون اساسی چین پذیرفت. شی جین‌پینگ از زمانی که در سال ۲۰۱۳ رئیس‌جمهور شد، رهبری پیشبرد این تلاش‌ها را بر عهده داشته است.

در سال ۲۰۱۴، چین «جنگ علیه آلودگی» خود را اعلام کرد و تا سال ۲۰۲۱ آلودگی ذرات معلق را ۴۲ درصد کاهش داد. علی‌رغم این کاهش‌های عظیم، چین هنوز سیزدهمین کشور با بالاترین سطح آلودگی در جهان است، اما چنین کاهش‌های گسترده‌ای در آلودگی در چنین بازه زمانی کوتاهی در چارچوب سرمایه‌داری بی‌نظیر است. تنها از طریق کنترل دولتی بر صنعت و حمل و نقل می‌توان چنین بهبودهایی در کیفیت هوا رخ دهد.

برای تولید برق کافی برای ۱.۴ میلیارد نفر جمعیت خود، چین هنوز حدود ۶۰ درصد از تولید انرژی خود را به سوخت‌های فسیلی متکی است، در حالی که همزمان در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر پیشرو در جهان است. تا جون ۲۰۲۴، ظرفیت ترکیبی انرژی بادی و خورشیدی برای اولین بار از زغال سنگ پیشی گرفت. هدف دستیابی به ۳۳ درصد از ظرفیت انرژی از طریق انرژی‌های تجدیدپذیر تا سال ۲۰۲۵ از طریق چهاردهمین برنامه پنج‌ساله آن تعیین شده بود و در مسیر آن است که تنها ظرفیت خورشیدی تا سال ۲۰۲۶ از زغال سنگ پیشی گیرد. چین همچنین هدف خود را برای رسیدن به اوج انتشار گازهای گلخانه‌ای قبل از سال ۲۰۳۰ و رسیدن به انتشار خالص صفر تا سال ۲۰۶۰ تعیین کرده است و بر اساس مسیر فعلی خود، این اهداف محقق خواهند شد. در سال ۲۰۲۰، چین از هدف خود برای افزودن ۱۲۰۰ گیگاوات ظرفیت بادی و خورشیدی تا سال ۲۰۳۰، شش سال زودتر، فراتر رفت. در سال ۲۰۲۴، ظرفیت بادی آن‌ها ۱۸ درصد و ظرفیت خورشیدی ۴۵.۲ درصد افزایش یافت. کل تولید برق در سال

۲۰۲۴ عمدتاً از طریق انرژی‌های تجدیدپذیر ۱۴.۶ درصد رشد کرد. انرژی هسته‌ای بخشی از ترکیب انرژی چین است که تأثیرات زیست‌محیطی و بهداشتی زیادی دارد. آن‌ها قصد دارند راکتورهای ماژولار کوچک بیشتری را در سیستم انرژی خود ادغام کنند که خطر کمتری نسبت به راکتورهای بزرگ دارند. اما راکتورهای کوچک ماژولار هنوز مسأله حل نشده زباله‌های رادیواکتیو را دارند و خطر بالایی برای کارگرانی که مسؤول از بین بردن این واحدها در پایان عمر آن‌ها هستند، به همراه دارند. چین همچنین به نیروگاه‌های برق آبی در مقیاس بزرگ متکی است که تأثیرات قابل توجهی بر سلامت حوزه آبریز و اکوسیستم دارند. با این حال، چین در افزایش ظرفیت خورشیدی و بادی پیشرو در جهان است که کمترین تأثیرات زیست‌محیطی را در بین هر نوع تولید انرژی دارد. چین، و همچنین سایر کشورها، حق دارند مسیر توسعه خود را آزادانه و بدون سلطه و دخالت امپریالیستی تعیین کنند. وظیفه ما در امریکای امپریالیستی این است که مسیر کشورمان را از طریق مبارزه سازمان یافته تعیین کنیم.

چین همچنین در تولید وسایل نقلیه الکتریکی پیشرو در جهان است و حدود ۶۰ درصد از فروش جهانی را به خود اختصاص داده است. شرکت چینی BYD در تولید وسایل نقلیه الکتریکی با کیفیت بالا و کم هزینه در سطح جهان پیشرو است. خودروی الکتریکی آن‌ها تنها ۱۲۰۰۰ دلار هزینه دارد، اما تعرفه‌های فزاینده‌ای که امریکا بر چین اعمال می‌کند – که اساساً مالیاتی بر مصرف‌کنندگان است – خرید این خودروها را در امریکا غیرقابل دسترس می‌کند. تأثیرات زیست‌محیطی ناشی از استخراج عناصر خاکی کمیاب که در حال حاضر در باتری‌ها استفاده می‌شوند باید در نظر گرفته شود، به همین دلیل برق‌رسانی و گسترش حمل و نقل عمومی و حذف نیاز به مالکیت خودروی شخصی برای کاهش این تأثیرات منفی بسیار مهم است. و چین دقیقاً همین کار را می‌کند. در سال ۲۰۲۰، چین مسؤول ۹۰ درصد از بازار اتوبوس‌های برقی در سطح جهان بود و همچنان از هر کشور دیگری در تولید اتوبوس‌ها و کامیون‌های برقی بسیار پیشی می‌گیرد. جایگزینی کامیون‌ها و اتوبوس‌های دیزلی با آلودگی بالا با وسایل نقلیه بدون آلودگی نه تنها راهی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای است، بلکه با حذف قرار گرفتن در معرض سطح بالای مواد سرطان‌زا در آگروز دیزل، سلامت عمومی را بهبود می‌بخشد.

چین همچنین گسترده‌ترین سیستم ریلی پرسرعت جهان را در اختیار دارد، با حدود ۴۸۰۰۰ کیلومتر خط آهن که در حال حاضر عملیاتی است و برنامه‌هایی برای افزودن ۱۱۲۰۰ کیلومتر دیگر تا سال ۲۰۳۰. این پروژه‌ها در زمینه انرژی پاک و حمل و نقل تنها به دلیل سرمایه‌گذاری گسترده دولت امکان‌پذیر است. همزمان با اجرای این پروژه‌های زیرساختی بزرگ، چین بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۰، ۸۵۰ میلیون نفر از مردم خود را از فقر شدید نجات داد که این امر از طریق تلاش‌های سراسری محقق شد. این نشان‌دهنده ظرفیت سوسیالیسم برای اتخاذ اقدامات معنادار بر اساس نیازهای جامعه و کره زمین است، در حالی که سرمایه‌داری بسیار عقب مانده است.

بازسازی زیست‌محیطی در مقیاس وسیع

چین همچنین پروژه‌های بازسازی زیست‌محیطی در مقیاس وسیع را در دست اجرا دارد. در سال ۱۹۹۴، آن‌ها پروژه ۴ میلیون هکتاری (حدود ۱۶۰۰۰ کیلومتر مربع) را برای احیای اراضی کشاورزی فرسوده در فلات لوس در شمال مرکزی چین آغاز کردند. این زمین‌ها طی هزاران سال به دلیل چرای دام و شیوه‌های کشاورزی ناپایدار تخریب شده بودند. در کمتر از ۱۰ سال، تنوع زیستی و سلامت اکوسیستم در منطقه‌ای به اندازه بلجیم احیاء شد. این پروژه منجر به نجات ۲.۵ میلیون نفر از مردم منطقه از فقر شد، که نتیجه احیای کشاورزی پایدار بود.

چین همچنین پروژه‌های جنگل‌کاری عظیمی مانند «دیوار سبز بزرگ» را در دست اجرا دارد که شامل کاشت ۳۵.۵ میلیون هکتار درخت مقاوم به خشکی و نصب مکانیزم‌های کنترل شلن برای جلوگیری از بیابان‌زایی است. بخش صحرای تاکلاماکان این پروژه با استخدام ۶۰۰۰۰۰ کارگر در سال ۲۰۲۲ تکمیل شد، در حالی که کار در امتداد صحرای گویی تا سال ۲۰۵۰ به پایان خواهد رسید. پروژه تاکلاماکان همچنین شامل نصب یکی از بزرگترین مزارع خورشیدی جهان بود که چهار گیگاوات انرژی تولید می‌کند.

چین همچنین به مسائل آلودگی آب، مانند پروژه احیای دریاچه ارهای در استان یوننان، رسیدگی کرده است. این دریاچه ۲۵۰ کیلومتر مربعی طی چندین دهه به دلیل چرای دام، پرورش ماهی، رواناب کودهای کشاورزی و آفت‌کش‌ها و تأثیرات فاضلاب ناشی از افزایش توسعه و گردشگری بشدت آلوده شده بود. سطوح بالای مواد مغذی از این منابع باعث شکوفایی جلبک‌های سبز-آبی شده بود که اکسیژن آب‌ها را از بین می‌برد و منجر به کاهش شدید زندگی آبزیان می‌شد. سطوح بالای آلودگی باعث شده بود که آب دریاچه برای مصرف یا تماس انسانی نامناسب باشد. از طریق تلاش‌های متمرکز تحت رهبری دولت، اقتصاد منطقه برای حذف منابع آلودگی در بالادست و اطراف دریاچه سازماندهی مجدد شد که منجر به شفافیت آب دریاچه و بازگشت تنوع زیستی شد. در سال ۲۰۲۲، پروژه احیای دریاچه ارهای جایزه «اجرا و تحویل پروژه عالی» را در رویداد انجمن بین‌المللی آب که در دنمارک برگزار شد، دریافت کرد. در راستای اهداف تعیین شده در قانون اساسی خود، چین در حال ایجاد بیش از ۳۰۰ شهر اکولوژیک و تبدیل ۳۰ شهر خود به «شهرهای اسفنجی» برای مقابله با افزایش سیل و خشکسالی ناشی از تغییرات اقلیمی است. پارک‌های وسیع و تالاب‌های مجاور در ماه‌های خشک‌تر به عنوان مناطق تفریحی عمل می‌کنند و در هنگام باران‌های شدید به عنوان مناطق کنترل سیل عمل می‌کنند. زیست‌کره سالم یک تثبیت‌کننده کلیدی آب و هوا است و تلاش‌های چین برای ادغام زیرساخت‌های شهری با زیست‌کره به کاهش تغییرات آب و هوایی، افزایش تنوع زیستی، ایجاد تاب‌آوری در برابر آب و هوای شدید و بهبود کیفیت هوا و آب و سلامت ساکنان کمک می‌کند.

ابتکار «کمربند و جاده» چین در حال گسترش این مدل توسعه در مسیری پایدار از نظر زیست‌محیطی به کشورهای جنوب جهانی است. خلاف برنامه‌های توسعه‌ای که توسط آمریکا و سایر کشورهای امپریالیستی رهبری می‌شوند، برنامه‌های BRI بر اساس توسعه زیرساخت‌ها، اتحادهای تجاری و به اشتراک‌گذاری فناوری‌هایی است که جمعیت کشورهای شریک را ارتقا می‌دهد. این پروژه‌های توسعه بر اساس منافع متقابل هستند، خلاف کمک‌های صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی که با اقدامات ریاضتی شدید همراه هستند و کشورها را بدهکار به کشورهای شمال جهانی می‌کنند.

برای این که بشریت بر بحران اقلیمی غلبه کند، این نوع دیدگاه انترناسیونالیستی برای ساخت توسعه پایدار بر اساس همکاری و شراکت‌هایی که ستندردهای زندگی کشورهای جنوب جهانی را افزایش می‌دهند، در حالی که به پایداری زیست‌محیطی نیز می‌پردازند، کلیدی است. این نوع پروژه‌ها در مقیاس وسیع در داخل و خارج از چین تنها تحت یک اقتصاد برنامه‌ریزی شده سوسیالیستی و متمرکز قابل دستیابی هستند. در اینجا، در قلب امپراتوری، ما باید فراتر از کمپین‌های شیطان‌سازی که برای جلب حمایت ما از جنگ آمریکا با چین در نظر گرفته شده‌اند، نگاه کنیم و در عوض از تلاش‌های توسعه پایدار زیست‌محیطی که آن‌ها پیشرو آن هستند، درس بگیریم.

مانتلی ریویو [و افغانستان آزاد-آزاد افغانستان] لزوماً به همه دیدگاه‌های منتقل شده در مقالاتی که در MR Online

بازنشر می‌شوند، پایینند نیست. هدف ما به اشتراک گذاشتن طیف وسیعی از دیدگاه‌های چپ است که فکر می‌کنیم برای خوانندگانمان جالب یا مفید خواهد بود. – هیأت تحریر.